

Jindřich Kulhavý: Každý už své řekl, následky budou daleko dlouhodobější

- CZ24 News | 23. prosince 2023

ČESKO: K událostem na Karlově univerzitě už se vyjádřil snad každý, což svědčí o tom, že tento čin hluboce zasáhl českou společnost. Velké množství mrtvých a zraněných je dostatečně vnímatelnou tragédií, která ukázala v plné nahotě stav mezilidských vztahů u nás. Prvotní šok z činu střelce vystřídal politizování celého dění a došlo, dokonce musíme říct oprávněně, i na klasicky černý český humor. Ten se netýkal samotné střelby či obětí masakru, ale chování ministra vnitra Rakušana a vedení Policie ČR. Hledání oslích můstků k tomu, aby se vše napasovalo na protiruskou náladu vlády a vytváření neexistujících podnětů spojených s určitou národností je ukázkou bezbřehé schizofrenie.

Vynechme už rozbory střelce, jeho důvodů, které už zdaleka nelze svalovat pouze na šílenost. Nemá cenu se ani vracet k reakci samotných policistů, to musí zanalyzovat odborníci. A že mají čím se zabývat, o tom nikdo asi nepochybuje. Kdyby šlo o demonstraci nespokojenosti s vládou na ulici, byla by zásahová jednotka na místě s předstihem, v jiném složení a v bojovější náladě. Ono eliminovat činnost reálně pokojných, byť už hodně našťvaných demonstrantů je mnohem jednodušší, než zlikvidovat se smrtí smířeného střelce. Zpacifikovat děkana Ševčíka na schodech k Národnímu muzeu je jistě záslušnější než ohrožovat opěťovanou palbou mladého muže na balkónu budovy. Přestože se vědělo, co tento rozhodnutý člověk zamýšlí způsobit, došlo prostě k pochybení, nicméně některým situacím lze hůře zabránit. Navíc se vše událo v místě, kde se schází mládí a životem neotlučení lidé. U mnohých šlo o první setkání se střelnou zbraní a bohužel i poslední. Střelec naopak vzhledem k těžko pochopitelnému arzenálu (to vzhledem k mládí a krátké době vlastnictví zbrojního průkazu) věděl, co může způsobit.

Šílenost celé události má dvě roviny. Jednou je neštěstí rozetuté do mnoha rodin lidí, kteří se ocitli v určitou chvíli na nesprávném místě. Je až strašidelné, kolik bolesti lze vytvořit v krátkém okamžiku. Ve svém vlastním okolí, vždyt první zemřel otec vraha a máma musela dopředu informovat o možném řádném vlastního syna, poté i u obětí. Nepředstavitelná bolest rodičů, přátel a příbuzných těch, kteří ráno odešli z domova, aby se už nikdy nevrátili, případně leží v nemocnici s nejasnou budoucností, je prostě šílená skutečnost. Někdo jde svým chováním a přístupem k životu smrti naproti, třeba riskantním vyhledáváním adrenalinu, ale zemřít na chodbách školy při snaze získat vzdělání, být k reálnému životu v podstatě omezeně potřebné, je prostě osud, který jedinec nemůže ovlivnit. Je nám líto všech, které tato událost osobně zasáhla.

Druhou rovinou je chování elit. Do očí bijící je snaha za každou cenu vidět střelce z fakulty i v Klánovicích. Předem upozornujeme, že následná slova nejsou podložena fakty, může jít o spekulaci a pravdu zná jen paní, které se to týká. K autorovi článku se dostala jistá informace o tom, že v Klánovicích střílel profesionální vrah mstící se zabitím muže a dítěte jejich nejbližší příbuzné (manželce a matce) za defraudaci velkého množství peněz zahraniční firmě ruského či ukrajinského původu. Ta peníze údajně odmítala vrátit a vyhrožovala zveřejněním nekalých praktik firmy. Proč se policistům zdá být jednodušší vytvořit konstrukci o u školního vraha doma nalezené zbraně shodující se po balistických zkouškách s tou, která byla použita v Klánovicích, je vcelku jasné. Řada „pomníčků“ typu vraždy Mrázka dobré jméno nikomu nedělá, natož nenáviděnému ministrovi vnitra Rakušanovi. Ještě štěstí, že incident na VŠ způsobil mladík, protože jinak by „mohl“ i za řadu jiných vražd včetně té Kennedyho, jak vtipně zmiňuje pár černý humor vytvářejících spoluobčanů.

Nakonec je třeba se vrátit ještě k jedné věci. Jednu z hlavních rolí v dění posledních dní hrají střelné zbraně. Ve většině incidentů, kterých se zúčastnily, šlo o ty původem z černého trhu, tedy nelegálně držené. K dispozici jich je velké množství, mnoho jich nabízí nebo vlastní samotní Ukrajinci či Balkánci u nás žijící. Na fakultě se však střílelo z legálně držných. Ano, i to se může stát. Okamžitě se ozvali kritici vlastnění zbraní, také to nahrálo liberálním prounijním politikům. Mladík prošel testy, udělal zkoušky a bohužel mu bylo umožněno nakoupit celý arzenál. Kdo mu na něj dal, to je otázka pro jeho rodiče, nicméně právě jsme objevili díru v našich jinak velmi kvalitních zákonech o držení zbraní. Proč to není jako u řidičských oprávnění na motocykl, které až po určité praxi můžete získat odstupňovaně na silnější stroje? Začít pistolí malé ráže a až na konci a po více letech mít možnost zakoupit „dlouhou“ zbraň. Upozorňujeme, že nejsme příznivcem odzbrojení obyvatelstva, protože právo na vlastní obranu považujeme za zásadní a v této době více než kdy jindy. Není možno akceptovat rizika spojená s kriminalizací společnosti přílivem cizinců a ani výsadní právo mírotvorců, pardon příslušníků státních ozbrojených sil, tedy policistů a vojáků, aniž by k nim existovala protiváha v podobě ozbrojené části obyvatelstva schopná za vypjatých podmínek bránit demokracii.

Očekávejme obrovský tlak prounijních politiků a části nepřiliš chápající společnosti na odejmutí legálně držných zbraní. Cílem se stanou především ty dlouhé, přestože v malém prostoru (MHD, kulturní akce, školy) větší „paseku“ nadělá krátká zbraň, navíc můžete používat dvě najednou. I proto byla v souvislosti s fakultním střelcem nejvíce zmiňovaná a prezentovaná puška s optikou asi americké výroby. Řekněme si však, že tudy cesta nevede, kdo chce zabít, cestu a prostředky si najde. I přes obrovskou tragédii je právo na vlastní obranu včetně ochrany rodiny tím důležitějším než tvrzení, že jinde by k tomu nedošlo. K eskalaci násilí stačí i auto, pár chemických sloučenin, oheň a další nástroje. Eliminovat všechna rizika nikdy nepůjde. Na události podobné těm z posledních dnů odpůrci zbraní čekali jako na smilování. Teď toho jsou plná média, očekáváme to samé v Sněmovně. Vrah ze školy tak udělal ještě mnohem více škody, než měl v úmyslu. Bohužel.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)